

Izhaja enkrat na mesec.
Cena pos. številke 2 Din.

Uredništvo: Fran Logar,
Celje, Vrvarska ul. 1/II.

Rokopisi le na urednika;
isti se ne vračajo. - Dopise
podpisati in frankirati.

DRŽAVNI UPOKOJENEC

Upravništvo: Celje,
Cankarjeva ulica št. 11/II.

Oglasi po tarifu.

Poštni čekovni račun
št. 12.450.

Glasiilo državnih upokojencev in upokojenk v Sloveniji.

Znižanje!

Preti nam vsem državnim upokojencem, vdovam in sirotam velika nevarnost znižanja draginjsk doklad. Udeležite se od aktivnih nameščencev sklicanih protestnih zborovanj polnoštevilno in uveljavite v Vaših govorih, da prejemo za celo tretjino manjše pokojnine kakor oni po novih zakonih upokojeni. Mi ne moremo niti s sedanjimi prejemki živeti, tem manj z reduciranimi. Naše zahteve so po dvoobvezni pogodbi, po zakonih in Rimskem paktu utemeljene ali žalibog še do danes ne z zakonom določene.

Razglas.

Društvo državnih upokojencev in upokojenk za Slovenijo, sedaj v Celju, namerava ustanoviti pogrebno za tiste svoje člane, kateri bodo želeli tej ustanovi pristopiti.

Vsak član te ustanove bi plačal pri vstopu enkratno pristopnino ter za vsak smrtni slučaj članov te ustanove po pet ali deset dinarjev pogrebne.

Enkratna pristopnina bi znašala pri pet dinarjih pogrebne petnajst, pri deset pa trideset dinarjev.

Ostali po umrljem bi dobili takoj izplačano, kakor hitro dokažejo smrtni slučaj, tolikokrat po pet ali deset dinarjev pogrebne, kolikor bi imela ustanova članov, kar bi se izkazalo mesečno v našem listu.

Društveni člani, kateri želijo tej ustanovi pristopiti, naj javijo to načelstvu društva do 10. avgusta t. l. z dopisnico.

Obenem se naj tudi izjavijo, koliko želijo, da naj pogrebna znaša, ali pet ali deset dinarjev. Pri končni določitvi te vsote bo odločevala večina. Od števila prijavljenih članov pa bo odvisno, če se pogrebna sploh ustanovi ali ne.

Tozadevna prijava z dopisnico se naj kratko glasi sledeče:

Javim, da želim pristopiti k društveni ustanovi pogrebne. Ista naj znaša za vsak smrtni slučaj . . . Din (5 ali 10 Din).

Podvrgel se bom temu, kar bo izglasovala večina.

..... dne

Podpis.

Tovariši! Upokojenci preživljamo zadnjo etapo svojega življenja, tej pa bo sledila neizprosna smrt.

In smrt, tovariši, ni samo zelo grenka, čeravno nas bo edino ta rešila tega trnjevega pota, ampak tudi draga. To občutijo pa najbolje preostali za umrljem.

Opozarjamo vas torej na eminentno važnost te ustanove. Pomagajte si sami in Bog nam bo pomagal. Država nam itak noče.

Opozarjamo pa tudi, da bo sveta dolžnost vsakega člana, kateri je ustanovi pristopil, da bo redno plačeval določene zneske, kakor hitro bo o kakem smrtnem slučaju obveščen. Vzorec tozadevne izjave, katero bo vsak pristopivši član moral podpisati, ter druge podrobnosti priobči prihodnja številka lista «Državni upokojenec».

V lažje razumevanje tega predloga podamo sledeči primer: Naše društvo šteje približno 500 članov in članov. Če pristopijo ustanovi vsi, bi morali računati z ozirom na starost upokojenca sploh s približno 50 smrtnimi slučajmi na leto. Vzemimo kot postavko, katero bi bilo treba plačati za vsak smrtni slučaj, 5 Din, bi znašala pogrebna 2500 Din, letni prispevek, porazdeljen na mesece po številu smrtnih slučajev, pa približno 250 Din. Pri postavki 10 Din prispevka za vsak smrtni slučaj bi znašala pogrebna 5000 Din, prispevek pa letno okoli 500 Din. Članice in člani morajo toraj svojo plačilno zmožnost zelo dobro in vestno proučiti, predno se odločijo za eno ali drugo postavko (5 dinarjev ali 10 dinarjev).

Pristavimo še, da je ta pogrebna mišljena kot strogo socialna ustanova. Njen namen je, da članice in člani sami prispevajo določene zneske in podprejo po svoji možnosti zaostale umrlih društvenih članov.

Načelstvo.

Društveno poročilo.

Zborovanje v Mariboru.

Dne 4. t. m. se je na 9. maja 1926 pričeto zborovanje nadaljevalo v mali dvorani Narodnega doma v Mariboru. Zbralo se je okoli 100 upokojencev, vdov in sirot. Kot okoliš za krajevno skupino Maribor se je določila vsa pokrajina Mariborske oblasti severno od Pohorja, Konjiške gore, Boča in Donačkega vrha. Obravnavala so se vprašanja upokojencev splošnega in krajevnega pomena. Razgovora so se udeležili mnogoštevilni člani. Iz vsakega govora je odmevala zelo velika nezadovoljnost, deloma celo ogorčenost, da se še vedno ni pristopilo rešitvi in ureditvi prejemkov staroupo-kojenecv na podlagi z zakoni iz leta 1923 za aktivne nameščence določenih novih plač. Le te morejo in morajo tvoriti podlago za zadovoljivo rešitev tega zelo perečega vprašanja, katero bi se bilo dalo v teku celih osem let vendar pri količkaj dobri volji že davno povoljno rešiti. Ali te dobre volje ni in ni. Niti eden poslanec iz Slovenije se ni zavzel za rešitev tega vprašanja. Naši poslanci, oziroma njihove stranke, so bili celo del vladne večine pri obravnavi novih zakonov in se niso

ni toliko potrudili, da bi bili izposlovali zakonitev člena 243. vladnega predloga. Naši glasovi so jim bili po volji, da pa bi se bili oni zavzeli za istočasno rešitev ureditev pokojnin, ni jim prišlo niti na misel. Upokojenci nimajo torej nobenega povoda glasovati pri prihodnjih volitvah za dosedanje gospode poslance. Stavil se je radi tega in bil tudi soglasno sprejet predlog, da se obrne društvo na Svet zveze narodov. Poudarjalo se je potrebo združenja vseh društev upokojencev v eno samo enotno društvo, ker bi le tako doseglo potreben vpliv na naše poslance.

Pri razgovoru o sledečih volitvah je bilo izvoljeno sledeče načelstvo krajevne skupine in sicer gg. oziroma ga., vsi upokojenci iz Maribora. Predsednik: Kopic Rado, nadučitelj; podpredsednik: Vodopivec Jakob, poštni poduradnik; tajnik: Krajnik Ivan, nadučitelj, njegov namestnik: Komac Tomo, policijski poduradnik, odborniki pa: Cigoj Ivanka, vdova paznika kaznilnice, Križanec Ferdo, ravnatelj zemlj. knjige, dr. Kronvogel Josip, sodni dvorni svetnik, Novak Jernej, policijski nadstražnik in Razlag Jakob, polkovnik. Namestniki odbornikov: Kreševič Franc, policijski poduradnik, Rošer Karol, fin. poduradnik in Završnik Josip, davčni izvrševalec. Krajevna skupina je v zelo dobrih rokah, šteje že 116 članov, deluje jako uspešno in smo na njeno ustanovitev lahko ponosni.

Ujedinjenje društev upokojencev.

Na informativnem zborovanju Osrednje zveze javnih nameščencev in upokojencev za Slovenijo v Celju dne 6. junija t. l. se je obrnilo naše društvo na OZ za posredovanje radi ujedinjenja vseh društev upokojencev, katerih je v Ljubljani sedem, v eno enotno društvo. Tej prošnji je OZ radevolje ugodila in sklicala je z okrožnico z dne 7. t. m. št. 392 po dva pooblaščenca od vsakega društva, katerih nas je najbrž že osem, na posvetovanje na nedeljo 11. t. m. ob 10. uri dopoldne v stekleni salon restavracije pri Mraku v Ljubljani (Rimska cesta). Tega zborovanja se je pa žalibog udeležil le Glavni odbor OZ., društvo upokojenih javnih nameščencev, Zveza upokojenih častnikov in njih vdov, Društvo upokojenih orožnikov in naše društvo, ostala štiri društva so izostala in niti pismeno opravičila odsotnosti oziroma navedla vzroka neudeležbe. Jako obžalujemo ta neuspeh, kateri brezpogojno vsem škoduje, nobenemu pa ne pripomore do kakega uspeha. Naša odposlanca sta bila radi tega dogodka zelo nevoljna. Razgovor o tako važni

zadevi vendar ne more nikomur škodovati. Ujedinjenje brez razgovora je gotovo nemogoče. Ni naš namen vzroke te odsotnosti ugotoviti, obžalujemo pa ta dogodek z največjim nezadovoljstvom. Obravnavalo se je vseeno o ujedinjenju; ker se je od nas zahteval pristop k Osrednji Zvezi, kateri je prisedanem stanju našega članstva še nemogoč, ostala že včlanjena društva pa tudi našemu društvu radi raznih ustanov niso mogla pristopiti, je ostalo posvetovanje na našo žalost in v škodo vseh upokojencev brez uspeha. Prišli smo do prepričanja, da še vedno vlada v Ljubljani nek razjedajoč strup in da bo prišel čas uvidenosti prepozno. Zahtevamo vendar vsi eno in isto, zboljšanje pokojnin. Tudi glede podlage smo edini. Kaj nas torej loči? Na to vprašanje bi pač želeli od društev, ki so izostala, točen odgovor.

Povodom skupščine UJU v Celju v dneh 16. do 18. t. m. sta naša odbornika gg. šolski nadzornik in ravnatelj Zupanek Josip in nadučitelj Lah Martin izročila in priporočala odboru sledečo

resolucijo:

1. Da se uredijo z zakonom prejemki vseh staroupokojencev na podlagi z novimi zakoni določenih skupnih plač aktivnih uslužbencev, da se jim pripoznajo tudi vse druge, v aktivni službi prislužene pravice in da veljajo vse poznejše spremembe pri prejemkih aktivnih uslužbencev vedno tudi za upokojence — s prilično sledečim besedilom:

a) členov 239, 339 in 209:

»Pred zakonom z dne 31. julija, 9. avgusta oziroma 28. oktobra 1923 upokojeni državni uslužbenci se prevedejo kakor aktivni in dobe pokojnino po v novem zakonu navedenih postavkah na osnovni in položajni plači ter stanarini.

Draginjske doklade dobe enake kakor aktivni uslužbenci.

Vsaka poznejša sprememba prejemkov aktivnih uslužbencev velja vedno tudi za upokojence.«

b) Členov 240, 340 in 210 pa:

»Rodbinske pokojnine se ugotavljajo po načelih predstoječega člena in določilih zakona z dne 31. julija, 9. avgusta in 28. oktobra 1923.«

2. Da se do uveljavljanja pod 1. navedenega novega zakona takoj zvišajo draginjske doklade staroupokojencem provizorično v taki izmeri, da bodo znašali celotni prejemki približno toliko, kakor oni po uveljavljanju novih zakonov upokojenih.

3. Da se pripozna vsem upokojencem zopet stara pravica neomejene

ugodnosti polovične vožnje na državnih železnicah in parobrodih.

4. Da se podaljša veljavnost sedanjega stanovanjskega zakona do 31. decembra 1930, ter da se pri tem uvažujejo izpremembe, ki so bile sprejete na kongresu najemnikov 21. marca 1926 v Zagrebu.

5. Da najemnina vseh zaščitenih stanovanj ostane ista, kakor v dosedanjih zakonih.

6. Da se dotlej v naši državi porabijo primerna sredstva za rešitev stanovanjske krize z graditvijo ceninih stanovanj, bodisi sistematično s strani države, ali s podpiranjem podjetij posameznih mest, zadrug ali privatnikov.

Ta resolucija je bila soglasno sprejeta in se bo predložila na mero-dajno mesto.

Odborova seja

se vrši v nedeljo 1. avgusta t. l. v Celju, carinarnica, Savinjsko nabrežje št. 6, I. nadstropje, ob 9. uri dopoldne. Polnoštevilna udeležba odbornikov in namestnikov dolžnost, ker so posvetovanja o zelo važnih zadevah na dnevnem redu.

Spremembe pri članstvu.

Našemu članu, vpokojenemu sodnemu nadoficijalu g. Franc Marinku na Laškem je Njega Veličanstvo kralj Aleksander I. pripoznal zlato medaljo za državljanske zasluge. Izročil mu jo je v nedeljo 18. t. m. dež. sod. svetnik g. dr. Pernat v okrašeni razpravni dvorani okrajnega sodišča na Laškem ob navzočnosti mnogo uradništva, zastopnikov občine in drugih korporacij in orisal slavljenčevo delovanje tekom 42-letnega službovanja. — V Celju je umrl v 71. letu starosti društveni član g. Matevž Simonišek, pisarniški kancelist v pokoju, miren, ljubeznjiv in zvest prijatelj. N. v m. p.!

Ostra pa pravična in utemeljena sodba.

»Narodni dnevnik« v Ljubljani je prinesel v svoji številki z dne 26. junija 1926 članek, katerega dobesedno ponatisnemo:

»Vedno slabši položaj uradnikov.

Ravnokar je bila sklenjena nestalnost uradnikov za nadaljnjo dobo treh let in skoraj bo sprejet novi stanovanjski zakon, po katerem bo zopet znatno poslabšan gospodarski položaj uradnika.

In ni izključeno, da izidejo še v kratkem nove naredbe, ki bodo še bolj poslabšale položaj uradnika. Nobene-

ga protesta pa ni slišati iz uradniških vrst in uradniške organizacije na vse te odredbe molče, kakor da sploh ne bi obstojale.

Žal pa je treba pristaviti, da bi bilo skoraj vseeno, če bi uradniki protestirali ali ne, ker so uradniške organizacije izgubile skoraj ves svoj vpliv. To pa vsled tega, ker so uradniki na ljubo strankam, ki so jih večno samo vlekle, razbili enotnost svoje stanovske organizacije. V tem je izvir vsega zla. In če hočejo uradniki, da bo njih beseda zopet veljala, potem je edino sredstvo: tiho in vztrajno delo za dvig čuvstva stanovske solidarnosti.

Poštena javnost pa mora uradnike v tem podpirati. Ker ne bo preje dobre uprave in ne bo preje zadržane korupcija, dokler ne bo vsak uradnik dobro plačan ter v vsakem pogledu zasužuran, zakaj le v tem slučaju bo državna služba zopet postala privlačna tudi za najsposobnejše.

In zato ni proletarizacija uradnika samo uradniško vprašanje, temveč vprašanje javnosti. Tudi naše kmetско ljudstvo se mora tega zavedati.

Iz tega članka sledi, da že celo privatniki uvidevajo, da razna strokovna in stanovska društva državnih nameščencev in upokojencev ne izpolnjujejo svojih dolžnosti in nalog — ne zastopajo skupnih socialnih in pravnih interesov stanu in ne ščitijo odločno državljanjskih pravic aktivnih in upokojenih državnih nameščencev.

Kličemo vsa ta društva na delo, na vztrajno delo. Zaklinjamo Glavni Savez, Osrednjo zvezo in vsa društva aktivnih nameščencev, da se zavzamejo tudi za upokojence, vdove in sirote, katerih pravice so najbolj teptane. Pomislite, da boste tudi vi enkrat upokojenci, da mogoče postane Vaša žena že jutri vdova. Toraj na delo, da se izbriše predstoječa, pa žalibog utemeljena sodba.

Zdravljenje državnih uradnikov, upokojencev ter njihovih rodbin v bolnicah.

Odlok inšpektorja min. nar. zdr. v Ljubljani z dne 31. marca 1926 št. 3914 (Uradni list št. 32/26) je vzbudil med prizadeti mnogo ogorčenja ter se vsa krivda vali na imenovanega inšpektorja. Od dobro poučene strani smo prejeli sledeče pojasnilo; Člen 112. uradn. zakona določa, da imajo drž. uslužbenci in njih rodbine pravico do brezplačnega zdravljenja, nikakor pa ni v tem členu določen oskrbni razred. Ministrstvo narodnega zdravja je kar samo odredilo, da se zdravijo uradniki brez-

plačno v II. ali I. oskrbnem razredu. Ker pa je bila ta določba zvezana z občutnim bremenom za bolnice, je isto minist. stvo z odlokom z dne 25. febr. 1926, Z. br. 8339 odredilo, da velja brezplačno zdravljenje tudi za uradnike in njihove rodbine samo v tretjem oskrbnem razredu, da na ta način nekoliko olajša težko stališče bolnicam, ki se morajo od 1. aprila t. l. vzdrževati iz lastnih sredstev. Da se pa uradnikom in njihovim rodbinam, ki nimajo razen plače, odnosno pokojnine drugih dohodkov, omogoči zdravljenje tudi v II. oskrbnem razredu, določila se je oskrbna taksa za ta razred za uradnike z Din 40 (namesto Din 75) in plačajo potemtakem uradniki in njihove rodbine dnevno samo Din 10, inšpektor za narodno zdravje pa plača iz skromnih kreditov, ki so mu v ta namen na razpolago, razliko na oskrbnini za III. razred, to je Din 30. Zadeva torej nikakor ni tako tragična in bo vsak uradnik, ki se hoče zdraviti v II. razredu, lahko zmogel malenkostni dnevni prispevek v znesku Din 10 za vso oskrbo, zdravljenje, event. operacije, obveze itd.

Bojimo se pa vendar in žalibog upravičeno, da marsikateri uradnik, upokojenec, golovo pa vdove ne bodo zmogle tudi tega malega prispevka in se bodo morale zdraviti v tretjem razredu s trgovskimi vajenkami, med tem ko se bodo trgovske pomočnice in prodajalke zdravile v drugem razredu, katerega jim nudi trgovsko bolniško in podporno društvo v Ljubljani.

Na ta način bo postal ta odlok tudi člen v dolgi verigi raznih uredb, katere skoroda že sistematično podkopavajo ugled uradništva, da o upokojencih niti ne govorimo.

Iz avstrijske republike.

Da seznanimo naše člane tudi z razmerami v naši sosedni državi Avstriji, priobčimo v naslednjem članek, ki ga je prinesel »Naš Glas« 10. t. m. «Uradništvu se v Avstriji ne godi dosti boljše, a ne slabše kot pri nas. Z ozirom na desolatne valutne razmere v »premagani državi« bi človek menil, da primera z našim položajem šepa. Toda premaganci so z mogočno moralno oporo sotrepce Nemčije okrenili gospodarski čoln s krepko roko v mirnejši pristan konsolidacije in skoro bi se lahko trdilo, da se avstrijskemu uradništvu sorazmerno boljše godi kot jugoslovanskemu. Avstrijsko uradništvo je dobro organizirano, vedno borbeno, in samo temu dejstvu se morajo zahvaliti, da je njih eksistenca kolikor toliko znosna.

Če človek prebira njih uradniška glasila, se mora čuditi, s kakšno žilavo vztrajnostjo se njih organizacije bore za svoje pravice. Frapira vas, če primerjate njihovo borbo in pa bitke, ki jih bojujemo mi z našo vlado in s parlamentom. Kolikšna sličnost! Na eni strani skopi finančni minister s poslušno vladno večino, ki kima vsakemu vladnemu predlogu, na drugi strani

Zdravilišče Rogaška Slatina

Najlepše in najbolj moderno urejeno zdravilišče kraljevine SHS. — Svetovni zdravilni vrelci: **Tempel, Styria, Donat.** — Zdravljenje vseh žlezočnih in črevesnih bolezni, boleznih srca, ledvic in jeter.

Sezona: maj — september.

Cene zmerne, V pred- in posezoni znaten popust. Koncertira vojaška godba. Največja udobnost. Radio. Prometne zveze ugodne. Zahtevajte prospekte.

Ravnateljstvo zdravilišča Rogaška Slatina.

Grabavljalna zadruga drž. uslužbencev

Prešernova ul. 10

v Celju

Prešernova ul. 10

v poslopu starega okrožnega sodišča

vabi vse državne uslužbence in upokojence, da pristopijo k Svoji k svojim! zadrugi kot člani. Svoji k svojim!

Cene konkurenčne.

uradniške organizacije, ki očitajo vladnim strankam popolno omalovaževanje njihovih najvitalnejših interesov.

Avstrijsko uradništvo ima svojo pragmatiko in ž njo zajamčene pravice. Te pravice jim pa parlament utesnuje, krči, sistematično krade. Po pragmatiki garantirano automatiko so jim vzeli, za odmero polne pokojnine določeni odstotek 90% so jim znižali na 78 3/10%, službeno dobo za doseg polne pokojnine so zvišali za 5 let (sedaj 40 let!) in odtegnili so vsem vojnim oškodovancem posebno doklado 15 S, ki jim jo je naklonil § 14. pragmatike. Princip štednje! ori pomenljivo po vladnih klopeh; brezobzirno gaženje že pridobljenih pravic odmeva ob stiskanju pesti iz hrastovih gajev uradniških organizacij. V novembru je naklonila vlada vsem nameščencem podporo in jo izplačala, toda samo 88%. Za marc je obljubila, da izplača ostanek, pa ni bila mož beseda. Organizacije pritiskajo s polno paro, da dobe ostanek — do danes brez uspeha. Kot že rečeno, gre pa boj v prvi vrsti za pridobljene pravice. Weimarska ustava (republika Nemčija) vsebuje določilo, da se pridobljenih pravic ne sme nikomur kratiiti. Ga ni skoro strokovnega članka v avstrijskih uradniških glasilih, kjer ne bi kazali na to nemško ustavno določilo in ne bi očitali parlamentu površnosti in neznanja.

Nadalje imajo v Avstriji celo serijo upokojencev: novoupokojence, staroupokojence, staro-staroupokojence in provizorične staroupokojence. Ti poslednji so že prav trhli člani v verigi staroupokojencev, zaradi katerih je vlada že sama v dvomu, ali jim naj še izplačuje borno penzijo ali ne. To so upokojenci od danes do jutri, parijski med upokojenci; to so oni nesrečni ljudje, ki so bili upokojeni na teritoriju bivše Avstrije, pa so optirali za Avstrijo in se preselili v Avstrijo. Ob nakazilu pokojnine so jim pripomnili na dekretu: Provizorično proti naknadnemu obračunu z nasledstvenimi državami. Naj omenimo še, da dobivajo vsi staroupokojenci svoje prejemke še vedno — v kronah.

Ali je pri nas v Jugoslaviji boljše, slabše? ... Kakor v Avstriji, tako so tudi pri nas uradniške organizacije — ki pa še izdaleka niso tako borbene kot avstrijske — v večnem in ostrem boju z vlado in s parlamentom. Zdi se nam, da se pri nas gazijo že pridobljene pravice prav tako, le z manjšim stidom. In da se ne zmislimo one znamenite «diference»! Z nami vred hodijo veterani, kronski penzionisti okoli vremenske hišice. Menda se res nam vsem skupaj ob tako pokvarjenem političnem barometru vremena nikdar, nikdar ne bodo zjasnila.

Telefon šte. 16.

Ustanovljena l. 1889.

Poštni ček 10.533.

Mestna hranilnica ljubljanska

Stanje
vloženega denarja nad
185 milijonov dinarjev

(Gradska štedionica)

Ljubljana
Prešernova ulica

Stanje
vloženega denarja nad
740 milijonov kron

sprejema vloge na hranilne knjižice kakor tudi na tekoči račun, in sicer proti najugodnejšemu obrestovanju. Hranilnica plačuje zlasti za vloge proti dogovorjeni odpovedi v tekočem računu najvišje mogoče obresti.

Jamstvo za vse vloge in obresti, tudi tekočega računa, je večje kot kjerkoli drugod, ker jamči zanje poleg lastnega hranilničnega premoženja še mesto Ljubljana z vsem premoženjem ter davčno močjo. Vprav radi tega nalagajo pri njej sodišča denar nedoletnih, župnijski uradi cerkveni in občine občinski denar.

Naši rojaki v Ameriki nalagajo svoje prihranke največ v naši hranilnici, ker je denar tu popolnoma varen.

Posojilnica daje posojila po nizki obrestni meri na posestva in menice

KAMNOSEŠKA INDUSTRIJSKA DRUŽBA

CELJE, Razlagova ulica 7.

Telefon 67.

Ustanovljena 1906.

Lastni kamnolomi.

Podružnica

v Trbovljah.

Telefon 67.

Izdeluje vsakovrstne nagrobne spomenike iz marmorja, granita, sijenita itd., nagrobne plošče in okvirje, garniture za spalne in jedilne sobe, obzidne plošče, mozaik in vsa v kamnoseško

Konkurenčne cene!

stroko spadajoča dela. Prodaja tudi na mesečne obroke. Stalno velika zaloga spomenikov od najpreprostejših do najmodernejših oblike. Zahte — — vajte načrte in proračune. — —

Ugodni plačilni pogoji!

Veletrgovina z železnino

D. Rakusch, Celje

Ustanovljeno leta 1810.

Priporoča svojo bogato zalogo hišnih in gospodarskih predmetov, posode in vsakovrstnega orodja.

Poseben oddelek za stekleno blago in porcelan.